

Templul tăcerii

Costel Zăgan

Nici bine ochii n-am deschis
singurătatea mă izbește-n față
și-abia ieșit din paradis
o altă amintire mă răsfată
Singurătatea mă izbește-n față
nimic cu nimeni se-ntâlnește
mă nasc în fiecare dimineață
cum apa domnilor din pește
Nimic cu nimeni se-ntâlnește
și zău abia ieșit din paradis
văd că nimic nu-i omeneste
deși nici ochii n-am deschis
Singurătatea mă izbește-n față
că numai ea vai mă dezvăță
Costel Zăgan, CEZEISME II